

Did our Ancestors Keep Mitzvoth?

How to Read a Midrash:

From Rambam and Rashi to Rav Lichtenstein

1. בראשית פרק כ"ו פסוקים ג-ה':

גור בארץ הזאת ואהיה עמך ואברכך כי לך ולזרעך אתן כל-הארצת האל והקמתי את-השבעה אשר נשבעתי לאברהם אביך: והרביתי את-זרעך לכוכבי השמים ונתתי לזרעך את כל-הארצת האל והתברכו בזרעך כל גווי הארץ:

עקב אשר-שמע אברהם בקלי וישמר משמרתו מצותי חקותי ותורתו:

Reside in this land, and I will be with you and bless you; I will assign all these lands to you and to your heirs, fulfilling the oath that I swore to your father Abraham. I will make your heirs as numerous as the stars of heaven, and assign to your heirs all these lands, so that all the nations of the earth shall bless themselves by your heirs—

Because Abraham obeyed Me and kept My charge: My commandments, My laws, and My teachings.”

2. רש"י:

שמע אברהם בקולי. בשנסיתי אותו:

וישמר משמרתו. גזרות להרחקה על האזהרות שבתורה, כגון שניות לעריות ושבות לשבת ([יבמות כ"א](#)):

מצותי. דברים שאלו לא נכתבו ראויין הם להצטוו, כגון גזל ושפיכות דמים:

חקותי. דברים שיצא הרע ואמות העולם משיבין עליהם, כגון אכילת חזיר ולבישת שעטנז, שאין טעם בדבר, אלא גזרת המלך וחקותיו על עבדיו:

ותורתו. להביא תורה שבעל פה הלכה למשה מסיני (בראשית רבה)

ABRAHAM HEARKENED TO MY VOICE when I put him to the test. שמע אברהם בקלי :

AND KEPT MY CHARGE — This refers to precautionary measures which are intended to make us avoid the infringement of Biblical prohibitions: such are the Rabbinical inhibition of marriage between relatives in the second degree and the Rabbinical regulations regarding not doing certain acts on the Sabbath (cf. [Yevamot 21a](#)).

MY COMMANDMENTS — those matters which, had they not been written in the Torah, we would nevertheless hold that they are fitting matters to be the subject of a commandment, such as robbery and murder (cf. [Yoma 67b](#)).

MY ORDINANCES — matters which our evil inclination and the heathen nations argue against the necessity of prohibiting, such as the eating of swine's flesh and the wearing of garments made of a mixture of wool and linen — things for which there are no apparent reasons but which are the King's decrees and enactments imposed on His subjects ([Yoma 67b](#)).

AND MY LAWS — The plural serves to include with the written Law also the Oral Law which prescribes commands that are an ancient institution given by God to Moses from Sinai (cf. [Genesis Rabbah 64:4](#)).

3. בראשית פרק כ"ד פסוק סז:

וַיְבִיֵאֵהָ יִצְחָק הָאֵהָלָה שָׂרָה אִמּוֹ וַיִּקַּח אֶת־רֵבְקָה וַתְּהִי־לוֹ לְאִשָּׁה וַיֵּאֱהָבֶהָ וַיִּנָּחֵם יִצְחָק אַחֲרֵי אִמּוֹ:

Isaac then brought her into the tent of his mother Sarah, and he took Rebekah as his wife. Isaac loved her, and thus found comfort after his mother's death.

4. רש"י:

האהלה שרה אמו. ויביאה האהלה ונעשית דגמת שרה אמו, כלומר והרי היא שרה אמו, שכל זמן ששרה קיימת היה נר דלוק מערב שבת לערב שבת וברכה מצויה בעסה וענן קשור על האהל, ומשמטה פסקו, וכשבאת רבקה חזרו (בראשית רבה)

INTO HIS MOTHER SARAH'S TENT — He brought her into the tent and she became exactly like his mother Sarah — that is to say, the words signify as much as, [And he brought her into the tent] and, behold, she was Sarah, his mother). For whilst Sarah was living, a light had been burning in the tent from one Sabbath eve to the next, there was always a blessing in the dough (a miraculous increase) and a cloud was always hanging over the tent (as a divine protection), but since her death all these had stopped. However, when Rebecca came, they reappeared" ([Genesis Rabbah 60:16](#)).

5. מסכת ברכות, דף כ"ו עמוד ב:

אברהם תקו תפלת שחרית, שנאמר: "וישכם אברהם בבקר אל המקום אשר עמד שם", ואין "עמידה" אלא תפלה, שנאמר: "ויעד פינחס ויפלל".

יצחק תקו תפלת מנחה, שנאמר "ויצא יצחק לשוח בשדה לפנות ערב", ואין "שיחה" אלא תפלה, שנאמר "תפלה לעני כי יעטף ולפני ה' ישפך שחו".

יעקב תקו תפלת ערבית, שנאמר: "ויפגע במקום וילן שם", ואין "פגיעה" אלא תפלה, שנאמר: "ואתה אל תתפלל בעד העם הזה ואל תשא בעדם רנה ותפלה ואל תפגע בי"

Abraham instituted the morning prayer, as it is stated when Abraham came to look out over Sodom the day after he had prayed on its behalf: **“And Abraham rose early in the morning to the place where he had stood** before the Lord” (Genesis 19:27), and from the context as well as the language utilized in the verse, the verb **standing** means **nothing other than prayer**, as this language is used to describe Pinehas’ prayer after the plague, **as it is stated: “And Pinehas stood up and prayed** and the plague ended” (Psalms 106:30). Clearly, Abraham was accustomed to stand in prayer in the morning.

Isaac instituted the afternoon prayer, as it is stated: “And Isaac went out to converse in the field toward evening” (Genesis 24:63), and **conversation** means **nothing other than prayer**, as it is stated: **“A prayer of the afflicted when he is faint and pours out his complaint before the Lord”** (Psalms 102:1)

Jacob instituted the evening prayer, as it is stated: “And he encountered [vayifga] the place and he slept there for the sun had set” (Genesis 28:11). The word **encounter** means **nothing other than prayer**, as it is stated when God spoke to Jeremiah: **“And you, do not pray on behalf of this nation and do not raise on their behalf song and prayer, and do not encounter (entreat) Me** for I do not hear you” (Jeremiah 7:16)

6. רמב"ן:

וישמור משמרתו לשון רש"י... ואם כן יהיה כל זה בנוי על דעת שהיה אברהם מקיים ומשמר את התורה עד שלא נתנה, וכך אמרו (ב"ר צד ג) בפסוק ויתן להם יוסף עגלות (להלן מה כא), שפירש ממנו בפרשת עגלה ערופה שהיה עוסק בתורה כשם שהיו אבותיו, ועד עכשו לא נתנה תורה, והרי כתוב וישמור משמרתו מצותי חקותי ותורותי. ושם אמרו שהיה משמר אפילו דקדוקי תורה והיה מלמד לבניו:

ויש לשאול אם כן איך הקים יעקב מצבה (להלן כח יח) ונשא שתי אחיות וכדעת רבותינו (ב"ר עד יא) ארבע ועמרם נשא דודתו...?

וביעקב דרשו (ב"ר עטו) ששמר את השבת וקבע תחומין ואפשר שיהיה זה בשבת מפני שהיא שקולה ככל התורה כולה (ירושלמי ברכות פ"א ה"ה) שהיא מעידה על מעשה בראשית

ואולי נאמר משמרתו שניות לעריות של בני נח ומצותי גזל ושפיכות דמים חקותי אבר מן החי וכלאים של הרבעת בהמה והרכבת אילן ותורותי דינין ואסורי עבודה זרה שאלו כולן נצטוו בהן בני נח והוא השומר והעושה רצון בוראו ומשמר אפילו דקדוקין וחומרות במצות שלהן וכמו שהזכיר ע"ז של אברהם אבינו ארבע מאה פרקי הוות (ע"ז יד) ודרשו ב"מאה שערים" שמדדוה למעשרות (ב"ר סדו) כי היו האבות נדיבי עמים לתת מעשרות לעניים או לכהני ה' כגון שם ועבר ותלמידיהם כענין והוא כהן לאל עליון (לעיל יד יח)

והנראה אלי מדעת רבותינו שלמד אברהם אבינו התורה כלה ברוח הקדש ועסק בה ובטעמי מצותיה וסודותיה ושמר אותה כולה כמי שאינו מצווה ועושה ושמירתו אותה היה בארץ בלבד...

ועל דרך הפשט נאמר שיהא משמרתו אמונת האלהות שהאמין בשם המיוחד ושמר משמרת זו בלבו וחלק בה על עובדי העבודה זרה וקרא בשם ה' להשיב רבים לעבודתו מצותי ככל אשר צוהו בלך מארצך ועולת בנו וגרישת האמה ואת בנה חקותי ללכת בדרכי השם להיות חנון ורחום ועושה צדקה ומשפט ולצות את בניו ואת ביתו בהם ותורותי המילה בעצמו ובניו ועבדיו ומצות בני נח כלן שהן תורה להם:

And he kept My charge: The language of Rashi: ... And if so, all [of Rashi's approach here], is built upon the opinion that Avraham observed and kept the Torah before it was given, and so did they say ([Bereshit Rabbah 94:3](#)) on the verse, "**and Yosef gave them wagons (*agalot*)" (Genesis 45:21) - " he separated from [Yaakov, while studying] the section of the beheaded calf (*eglah*)" (and therefore sent wagons to his father); as he was occupied with Torah [study] in the same way as his fathers, and the Torah [however] was not [yet] given until now. ...**

And one can ask, "If so, how did Yaakov set up a pillar ([Genesis 28:18](#)), and marry two sisters - and according to the opinion of the rabbis ([Bereshit Rabbah 74:11](#)), four sisters; and Amram marry his aunt?

...' And with Yaakov, they expounded ([Bereshit Rabbah 79:6](#)), that he kept the Shabbat and established boundaries (within which he would be allowed to walk on Shabbat). And it is possible that this would be with Shabbat, because it is equal to the whole entire Torah (Yerushalmi, [Berakhot 1:5](#)), since it testifies to the story of creation.

And maybe [the intention of the rabbis is as follows:] "My charge" - second degree prohibitions of [marriage between relatives] for the Children of Noach; and "My commandments" - robbery and murder; "My ordinances" - [the prohibitions of eating] a limb from a living animal and interbreeding animals and grafting trees; "and My laws" - civil laws and the prohibitions of idolatry, as about all of these the Children of Noach are commanded. And he kept and did the will of his Creator and kept even the precise inferences and the stringencies of their commandments, and as they mentioned ([Avodah Zarah 14b](#)), "[The tractate of] Idolatry of Avraham, our father, was four hundred chapters," and..., that the fathers were philanthropists of the peoples, to give tithes to the poor or to the priests of God, for example, Shem and Ever, and their students, like the matter of "and he was a priest to the Highest God" ([Genesis 14:18](#)).

And what appears to me from the opinion of our rabbis is that Avraham learned the entire Torah from holy inspiration, and was occupied it its [study] and in the reasons for its commandments and its secrets, and **he kept all of it as one who is not commanded and does**. And his observance of it was only in the Land [of Israel]. ..

And on the level of the simple meaning, we can say that "**My charge**" is faith in Divinity, that he believed in the unique God and that he kept this charge in his heart and he differed from the idolaters about it and called in the name of the Lord to bring back many to the service [of God]; "**My commandments**" is like all that He had commanded him, in 'Go forth from your land,' and with the raising of his son [for a sacrifice] and the sending away of 'the maidservant and her son'; "**My ordinances**" is going in the ways of God, to be 'graceful and merciful' and 'to do righteousness and justice' and 'to command his children and his household' about [these things]; "and **My laws**" is circumcision on himself and on his children and servants, and all of the commandments of the Children of Noach, as they are the law to them.

7. משנה תורה לרמב"ם פרק ט הלכה א:

על שששה דברים נצטוה אדם הראשון. על עבודה זרה. ועל ברכת השם. ועל שפיכות דמים. ועל גלוי עריות. ועל הגזל. ועל הדינים. אף על פי שכלן הן קבלה בידינו ממשנה רבנו. והדעת נוטה להן. מפלל דברי תורה יראה שעל אלו נצטוה. הוסיף לנח אבר מן החי שנאמר (בראשית ט, ד) "אך בשר בנפש דמו לא תאכלו". נמצאו שבע מצוות.

וכן היה הדבר בכל העולם עד אברהם. בא אברהם ונצטוה יתר על אלו במילה. והוא התפלל שחרית. ויצחק הפריש מעשר והוסיף תפלה אחרת לפנות היום. ויעקב הוסיף גיד הנשה והתפלל ערבית. ובמצרים נצטוה עמרם במצות יתרות. עד שבא משה רבנו ונשלמה תורה על ידו:

Adam, the first man, was commanded with six commandments: 1) idolatry, 2) "blessing" (euphemistically) the Name (of G-d), 3) murder, 4) illicit sexual relations, 5) thievery and, 6) establishing a system of justice. Even though all of these have been received as a Tradition from Moses our Teacher and we can understand the rationale for them, nevertheless, from (verses in) the Torah (we learn that) it was these that they were commanded. A seventh commandment forbidding the eating of a limb torn from a live animal was added for Noah, as it says, "*Even flesh, life is in the blood, do not eat of it*" ([Genesis 9:4](#)).

These commandments were universally applicable - until Abraham. With Abraham, circumcision was also commanded and he prayed Shacharis (the Morning Prayer). Isaac separated out a tithe and added another prayer in the afternoon and, with Jacob, the prohibition against eating the sciatic nerve was added, as was the Maariv (Evening) Prayer. In Egypt, Amram was commanded with other precepts⁸² *do not know which.* and, with Moses our Teacher, the Torah was completed.

8. רמב"ם פירוש המשנה. הקדמה לפרק חלק (סנהדרין פרק י):

הכת הראשונה .. הם מאמינים אותם על פשטם ואין סוברין בהם פירוש נסתר בשום פנים והנמנעות כלם הם אצלם מחויבות המציאות סוברין שלא כוונו החכמים ז"ל בכל דבריהם הישרים והמתוקנים אלא מה שהבינו לפי דעתם מהם ושהם על פשוטם ...

The first (group) - believes them according to their simple meaning, and does not reason that they have any sort of esoteric meaning. And for them, impossible things must correspond to reality.... They hold that the sages, may their memory be blessed, only intended in all of their just and crafted words what [this group] understood according to their intellect from them, and that they are according to their simple meaning -

והכת השלישית... אותם בני אדם שנתברר אצלם גדולת החכמים ז"ל וטוב שכלם ... הם השיגו האמת ושנתברר ג"כ אצלם מניעות הנמנע ומציאות המחויב להמצא וידעו כי הם ע"ה אינם מדברים התולים ונתאמת להם שדבריהם יש לו נגלה ונסתר וכי הם בכל מה שאומרים מן הדברים הנמנעים דברו בהם בדרך חידה ומשל כי הוא זה דרך החכמים הגדולים ולפיכך פתח ספרו גדול החכמים ואמר להבין משל ומליצה דברי חכמים הקדש ר"ל שלמה במשלי ושיר השירים ובמקצת קהלת ... והם בעצמם סוברים בפסוקי המקרא ומוציאים אותם מפשוטם ומשימיאותם משל והוא האמת... וכן ספור איוב בכללו אמרו קצתם משל היה (ב"ב טו.) ולא פירש לאיזה דבר הושם זה המשל וכן מתי יחזקאל (סנהדרין צב:) אמרו קצתם משל היה ורבים כאלה... ואם אתה מן הכת השלישית כשתראה דבר מדבריהם שהדעת מרחיק אותו תעמוד ותתבונן בו ודע שהוא חידה ומשל ותשכב עשוק הלב וטירוד הרעיון בחבורו ובסברתו ותחשוב למצא כוונת השכל ואמונת היושר כמו שנאמר למצוא דברי חפץ וכתוב יושר דברי אמת ...

And the third... these are the same people to whom the greatness of the sages, may they be blessed, and the quality of their intellect was made clear,, ...; and it became established for them that [the sages'] words have a revealed and a secret meaning, and that in everything they said about things that are impossible, they were speaking by way of a riddle and a parable - since this is the way of great wise men. And therefore the greatest of wise men opened his book by saying ([Proverbs 1:6](#)), "To understand a parable and a metaphor, the words of wise men and their riddles... And even if they are holy writings, they themselves, explain verses of Scripture rationally and take them out of their simple meaning and understand them as parables. And it is the truth, as we find ... And so [too] about the story of Job in its entirety, some of them said it was a parable ([Bava Batra 15a](#)), and they did not explain for what thing it was made a parable. And so [too], some of them said that the dead of Yechezkel was a parable ([Sanhedrin 72b](#)). And there are many [examples] like this. ..., [so that] when you see one of their words that intelligence pushes off, you stop and reflect about it and know that it is a riddle and a parable, and you lay burdened in your heart and occupied by the meaning of the idea in the composition and in its rational meaning and think to find the intelligent intention and the straight faith, as is states ([Ecclesiastes 12:10](#)), "to find words of desire and written straightly, even words of truth....

(6)